

Dit is te verklaren. Parochiaal behoorde de Rothenburgsche Jakobskerk onder Detwang, oud keizerlijk Rijksdorp, dat een klein half uur westelijk bergaf onder Rothenburg's muren ligt. Detwang hing kerkelijk weer af van onder de hoofdkerk — de Neumünster — van het bisdom Würzburg. Zoo komt het waarschijnlijk dat niet een Neurenbergsche, maar onze Würzburgsche meester de opdrachten kreeg, ondanks de over geheel Duitschland verbreide roem der Neurenbergsche kunstenaars.

In het kerkje van Detwang is ook een klein, maar zeer mooi drieluik-altaar van Riemenschneider, dat van omstreeks 1500 moet dateren. In het schrijn een kruisigings-tafreel met onder het kruishout twee groepen, links de treurende vrouwen, rechts Joden en krijgsknechten met vijandige gezichten (fig. XVIII en XIX). De arme Moeder dreigt te bezwijmen, maar wordt door den jongen Johannes en Maria Magdalena opgehouden. Beide groephelften (zoowel als de Christus — een ideale breed-hangende figuur —) zijn zeer mooi en de gedrongenheid der staande personen is geheel aannemelijk en valt niet op in de enge onlijsting. De zijluiken geven twee paneelen, Jesus op den Olijfberg en de Opstanding, en deze tafreelen sluiten zich

harmonisch bij de voorstelling in het middenvak aan.

Wij gaan nu verder. Een moderne postmotor voert ons door het kleurenrijke, wisselend rivierdal afwaarts naar Creglingen, even over de grens van Wurtemberg. Nog een kwartier wandelens en wij zijn op den ouden landweg van Rothenburg, op het punt waar

vóór ons de bergen openbreken en de romantische Munstervallei, golvend en breed, met boomenweiden en wijngaarden, schemerig blauw tot in de verte uitdeint. Een kleine, snelle beek, de Herrgottsbach, plotseling uit den bosschen uitgeschoten, vliedt schuimend naar de Tauber, — nabij, maar ver in de diepte. De hellingen, hier en aan de overzij, zijn zwaar beboscht met bruine beuken en donkere dennen. Het is er mooi en vrij van stadsgeluiden; hier is nog steeds de wereld, zooals zij eeuwen is ge-

FIG. XX. DETAIL VAN HET MARIA-ALTAAR TE CREGLINGEN.

weest. Links aan den bergweg, hoog en breed ommuurd ligt een verwilderd kerkhof met veel oude zerken en daarbinnen een kleine, maar schoone en stijlrijke gothische kerk, goed behouden sinds haar bouw in 1389. Het is de Herrgottskirche, waar vier, vijf eeuwen geleden de pelgrims ter bedevaart gingen. Zooals die middel-euwsche pelgrims kwamen van over de